

Poul Mohr – ein føðingardagsheilsan

Og so fylti hann (høvdingurin og/ella jassurin – ella onku-staðni har ímillum -) 85 ár nú í august, oguttan at nakar rættiliga varnaðist ella gav sær far um hetta.

Tó havi eg frætt, at nakrir hesta- og hjartavinir skipaðu fyri fýrbeintari fegnisferð niðan á Reynið og heilt út á Kirkjubønes fyri har at fagna honum við hóskaði borðreiðing – og júst á hesum leiðum, sum hann eigur so mangt sporið saman við kenningum bæði innan – og uttanlands.

Tann dæmliki Jóannes Bónði (III) í Kirkjubø kom við proviant til havið í einum “fjalla- limousini”, havi eg hoyrt. Og at lagið var gott. “So breiðir um bringu og langt millum kníggja teir høvdu....!” (Heðin Brú). Og tá ið “ballið var buðið” lá leiðin aftur til hallar heim. Ja, so-leiðis skal tað vera!

Søgurnar um Poul sum ein sera ágrýtnan vinnulivsmann, ljóðkátan sangvin, litríkan og hittinorðaðan skemtara eru mangar og góðar.

Tann klassiska – sum øll komast við – er táið ein ungur garpur (troyttur eftir “a hard days night”) kemur svøvnþískuttur titandi eftir Rundingi nakrar minuttir yvir átta á morgni. Tá hoyrist knappliga ein klár rødd, sum sigur: “Hoyr, tú, hin gamle, tú ert forseinir...!” Og meðan hesin túraði hvøkkur við og grevur vágin úr øðrum eyganum er kontanta aftursvar hansara hetta: “Tað rakar ikki teg - eg arbeiði ikki hjá tær!” Og Poul aftur: “Tað er líkamikið – tú ert forseinir á líkavæl...!”

Kent er, at um stjórnarnir

báðir, Kjartan ella Poul, høvdu arbeiðt ella kanska sungið í vási langt út á hálva nátt, ja, so vóru teir líka morgunfrískir aftur at finna á Skipasmiðjuni longu klokkan sjei morgunin eftir.

Vit komu annars at kennast á heysti í 1970, og tá fingust vit hjá E. Pihl og søn við – umframt Hospitalið, byggibúningar, tilriggingarpirin og at leingja havnar-molarnar báðar – eisini við at betongleggja tá óslættaða økið kring gamla smiðju- og kantórbygning skipasmiðjunnar

Og ein dagin stóðu Poul, Høgni og tann næstan alvítandi Dánjal Pauli í Búðini har, sum segði:

“Hesin ungi verkfrøðingurin er slektaður úr niðurlögdu bygdini “Úti á Bø”.

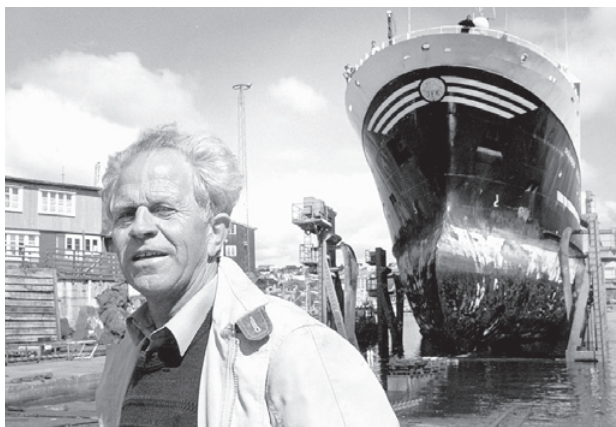
Og Poul var har beinanvegin væl hýrdur:

“So-o - frá “trælunum Úti á Bø”? – og eg, sum eri í slekt við høvdingar í Kirkjubø (!)”.

Eg kom annars tá at kenna Havnina líkasum skolaður inn gjøgnum “bógportrið” – inn í tann táverandi vinnuliga hjartasláttin í býnum - á Vestara havnarlagi. Har var Skipasmiðjan, Fiskacentralurin, Bacalao, Saltsølan, v.ø.o. lossing og skúmandi skipaferðsla við øllum teim primeru havnarfunksiónunum sum eru: atløgusíða, salt, ísur, olja, el og drekkivatn.

Umframt stoypistøð av betongkistum, grótbrot, cementrok, garterandi dumparar og ljóðkátar hvalbingar - alt blandað saman við tey flestu av teim norðurlendsku tungumálunum.

Eins og við hendinga persónmenskum sum: Hans Paula Johannesen, Esmar

Fuglø, Kjartan Mohr og meginskemtarar sum Jens Paula av Reyni og Petur Háberg - hetta afturvið einum ótali av søgum og anekdotum úr umhvørvinum. Har var “gaman at lifa”. Petur kendi eg áður og kom at kenna “Pava” síðani.

Petur var annars “internur revisor” hjá Skipasmiðjuni, og sum makkara hevði hann fornfrøðingin Sverra Dahl. Hvussu hesin seinni var fyri á bókhaldsligum grundum, tað veit eg ikki, men Petur segði, at romantiski vinmaðurin Sverri fekk “skærar

blómur” at vaksa upp millum tey turru tøluni og orðsum: mynju, skandekk og garnering – ímeðan teir hugfarsliga grannskoðaðu hesi fyrbrigdi..(!).

Ein rík tíð var hetta arbeiðslívið við dagligum avbjóðingum millum góð og arbeiðssom fólk. Ein tíð sum langt síðani er skolað út gjøgnum “lensiportrið”.

Kjartan kom - vælhýrdur við onkrari meining - sína dagligu rundu oman at vitja versonin Sten Balle, sum hann helt so nógv av. Og tann fólkaligi Sten hevur – eftir øllum at døma – væl kunna yvirlivað hetta stundum rokaliga Mohrska humorið.

Við eini tvey hundrað monnum í arbeiði, var nokk at ríva í hjá Poul. Men onkurtíð var ein lætti at finna. Og íslandsvinurin mikli leitaði sær upp hús á “Landinum Bláa”... (“- fantastiskur túrur tú: 77.000 hestar – ja, hvat heldur tú?”).

Annað dømi: Ein ung nýliga komin genta tók ein morgun telefonina á Skipasmiðjuni og hvakk ørkymlað við. Tí úr horninum ljómaði sangurin: “...Sildarok í Singapore, rukkulív í London Town, einki samanberast kann við leygarkvöld í Havn...!”

Men so kom ein onnur henni til hjálpar, og segði beinanvegin í skellilátri: “Hatta kann bara vera Poul, stjórin hjá okkum, hann er í lötuni í Malaysia og vitjar vinmannin Hans Jákup Kass. Og nú vil hann frætta nýtt, um hvussu veit við her heima. Ja, tú veitst aldri, hvat ið hann finnur upp á”.

Og nógv fólk kom Poul at kenna við sínum gløgga eyga.

Einaferð helt hann góðsliga fyri við meg. “Tú heldur kanska, at Skipasmiðjan onga serliga mentan hevur, ha? – men so er ikki!”

“Sært tú, vit høvdu onkrar lesandi unglingar her í arbeiði eitt stutt skifti. Og nakað seinni gjørdur teir ein heilan sjónleik ella scenarii burtúrur tí kultu-u-ursjokki, sum tað var, at arbeiði her millum vanligar slitmenn. Og nú eru teir so síðani blivnir beprisaðir um allar geilar fyri teirra list, sum helst er eitt úrslit av tí, ið teir vóru úti fyri her...!” (“Geytar” og heiðurslønir singla um oyruni - og teir vita ikki ein gang, at Dia á Bø var tann nógv fyrri við filminum enn Geytin...”).

So sig so tað – at vit her ikki eisini leggja lunnar undir mikil komandi mentanaravrik (!!?)”

Upprunaliga skemtið hjá Poul um “trælirnar Úti á Bø” fekk bein at ganga á, táið bókin “Fólkini úti á Bø” kom út hjá Sprotanum til jólar seinast. Poul ringdi tá ofta upp við vinarligum og skemtiligum viðmerkingum og legði stuttligar søgum afturat, tí hann kendi alt umhvørvið í Kirkjubø persónliga - og enn betri enn eg. Og takk fyri tað Poul og títt “olympiska” humor -!

Góði Poul, hetta var bara ein hissini hugfarsligur skeki í sambandi við áttatíggju ára hvarvið. Og til lukku við tí. Og øll góðynski framvegis fyri teg. Annu við fjølskyldu tykkara í komandi tíð.

Arnstein Niclasen

90 ára føðingardagur

Leygardagin 25. október fyllir Begga Eiriksfooss, ættað av Sandi, búsitandi í Havn 90 ár. Føðingardagurin verður hildin tann 25. október frá kl. 16:00 í Sjóndeplinum, Íslandsvegur 10 A. Øll eru vælkomín.

70 ára føðingardagur

23. október fyllir Lena Jacobsen, Selatrað, 70 ár. Dagurin verður hildin leygardagin 25. október hjá dóttirini, Mýrivegur 14, í Norðskála, frá kl. 18.

90 ára føðingardagur

Leygardagin 18. okt. verður Jákup Mikal Mikkelsen, Toftir, 90 ár. Dagurin verður hildin í ítróttarhúsinum á Svangaskarði. Øll eru hjartaliga vælkomín frá kl. 16.

70 ára føðingardagur

28. október verður Álvur Holm úr Hvalba 70 ár. Dagurin verður hildin í HB-húsinum í Havn fríggjakvøldið 31. október kl. 19. Tey, ið ynskja at halda dagin saman við Álvuri, verða vinaliga biðin um at boða frá á tlf. 229572 (Álvur), 223987 (Tórgerð) ella á teldupost: alvur.holm@email.fo í seinasta lagi 20. október. Verið hjartaliga vælkomín.

75 ára føðingardagur

Mánadagin 20. október verður Harry Jacobsen Toftir 75 ár. Dagurin verður hildin fríggjadagin 24. október frá kl. 19.00 í húsinum hjá Eldrafelaginum NÓN, Torvg. 2, Saltangará.